

به مناسبت روز بازیگر

انتقاد خانم بازیگر از یک بی هویتی

مهتاب نصیریور ابراز تاسف می‌کند که هنوز بازیگری در جامعه ما به عنوان یک شغل تعریفی ندارد و این بی‌هویتی را دردناک می‌داند.

به گزارش خبرنگاران فرهنگ، هنر و رسانه گزارش خبر، ۱۴ اردیبهشت ماه روز جهانی بازیگر است. به همین مناسبت روز گذشته مطالب گوناگونی در صفحات مجازی منتشر و میان بازیگران هم تبریک‌هایی رد و بدل شد. این تبریک‌ها حتما برای بازیگران دلچسب است ولی طبیعتا همه واقعیت روز بازیگر نیست زیرا این روز هم مانند هر روز دیگری فرصتی است برای آن قشر خاص تا از مشکلات و دلمشغولی‌های خود بگویند. دلمشغولی‌هایی که در دوران کرونا بارها بیشتر هم شده است.

مهتاب نصیریور از جمله بازیگران گزیده‌کار است که کمتر هم اهل گفتگو با رسانه‌هاست. او سال‌هاست که به کار تدریس هم مشغول است و در عین حال حضور موثری در اتفاقات اجتماعی دارد.

این بازیگر و مدرس بازیگری در گفتگویی از بی‌هویتی دردناک این شغل در کشور ما سخن می‌گوید و در عین حال تاکید دارد که بازیگران هم همانند دیگر اقشار جامعه حق دارند درباره مسائل اجتماعی اظهار نظر کنند.

نصیریور در آغاز درباره تعریف بازیگری به عنوان یک شغل می‌گوید: نمی‌توانیم حقیقت را کتمان کنیم، بازیگری شغل است ولی شغلی که در جامعه ما به رسمیت شناخته نمی‌شود. من به همراه چندین هنرمند دیگر عضو انجمن نمایش بودیم که در دوران ریاست جمهوری محمود احمدی نژاد به طور کامل منحل شد. همه هنرمندان عضو، اخراج شدند اما جالب است که کادر اداری این انجمن که قرار بود پیگیر موارد مربوط به اعضا باشند، به عنوان کارمند جذب وزارت ارشاد شدند!

او یادآوری می‌کند: ما برای زنده کردن سابقه فعالیت‌مان پنج شش سال به دادگاه‌ها رفت و آمد داشتیم و در نهایت هم وزارت کار گفت برای شما تعریفی نداریم و ما را به عنوان هنرمند تعریف نکردند بلکه ما را در طبقه‌بندی کارگران قرار دادند که البته شخصا از این موضوع بسیار خوشحالم زیرا کارگران قشر بسیار شریفی هستند ضمن اینکه زحماتی که بازیگران برای کار خود می‌کشند، کم از تلاش‌های کارگران نیست ولی مساله این است که برای هنر و هنرمند در وزارت کار جایگاهی قائل نشده‌اند و این بی‌هویتی دردناک است.

این بازیگر با اشاره به تدریس رشته‌های هنری متفاوت در دانشکده‌ها می‌افزاید: رشته بازیگری در وزارت علوم تعریف شده و در دانشکده‌های گوناگونی تدریس می‌شود ولی همین که وارد بازار کار می‌شویم، هیچ تعریفی برایمان نیست این درد بسیاری از همکاران ماست که چاره‌ای هم برایش نداریم. نصیریور در ادامه از شرایط دشوار تعدادی از بازیگران در دوران کرونا صحبت می‌کند: چند بازیگر داریم که درآمدهای آن چنانی داشته باشند؟! در همین وضعیت نفس‌گیر، بسیاری از همکاران ما با وجود سن بالا برای گذران زندگی ناچار به کار هستند. برخی از آنان مجبور به شب‌کاری یا فعالیت در خارج از شهر شده‌اند. بعضی با پروژه‌هایی همکاری داشته‌اند که پروتکل‌های بهداشتی در آنها رعایت نشده و در این مدت، کم نشنیده‌ایم بازیگرانی در حین کار درگیر بیماری شده و بعضی جان خود را هم از دست داده‌اند. اینها دردهایی است که ظاهرا درمانی برایش نداریم.

این بازیگر در بخش دیگری از این گفتگو درباره ورود بازیگران به حوزه‌های اجتماعی و نظرات متفاوتی که در این زمینه وجود دارد، توضیح می‌دهد: چه ایرادی دارد که بازیگران هم مانند دیگر اقشار جامعه درباره مسائل اجتماعی اظهار نظر کنند. البته سخنان آنان به دلیل شهرت‌شان بیشتر دیده و شنیده می‌شود ولی مساله، حق انتخاب است و اینکه ما به عنوان بازیگر تصمیم بگیریم درباره چه چیزی واکنش نشان بدهیم یا اظهار نظر کنیم. برخی همکاران گاهی درباره مسائل خصوصی خود یا موارد مربوط به همکاران دیگر اظهار نظر می‌کنند و گاهی هم درباره مسائل فرهنگی و عمومی ولی برخی از بازیگران ترجیح می‌دهند فقط درباره مسایل اجتماعی اظهار نظر کنند و وارد مسائل خصوصی نمی‌شوند. اینها انتخاب افراد است.

این بازیگر که خود در مواردی به مسائل اجتماعی ورود کرده است، خاطرنشان می‌کند: بعضی افراد معتقدند بازیگر سرش را پایین بیندازد و فقط به کار خودش فکر کند. بعضا این افراد که مسئولیت‌هایی هم در جامعه دارند، به بازیگران می‌گویند ما فضایی امن ایجاد کرده‌ایم که شما به کار خودتان بپردازید، رشد و پیشرفت کنید و مورد توجه قرار بگیرید و باید قدردان ما باشید و به جز کار خودتان، به امور دیگر کاری نداشته باشید درحالی‌که به اعتقاد من یک بازیگر با تلاش و ممارست و سختکوشی خود به موفقیت می‌رسد و این حق را دارد که اگر تمایل داشت، درباره مسائل اجتماعی هم اظهار نظر کند.

او اضافه می‌کند: عموما هنرمند نسبت به مردم و مخاطبان خود حساس است. او به مردمی که پیگیر کارهایش هستند و به او ابراز محبت می‌کنند، توجه دارد و مگر می‌تواند نسبت به سرنوشت مردم کشورش و مشکلات آنان بی‌اعتنا باشد؟! ما همان اندازه که قدردان محبت مخاطبان‌مان هستیم، هر لحظه که دچار مشکل یا از چیزی دلگیر شوند، حق داریم با آنان ابراز همدردی کنیم یا اگر بابت موضوعی خوشحال هستند، دوست داریم ما نیز در کنار آنان این خوشحالی را ابراز کنیم.

مهتاب نصیریور در پایان با تاکید بر اینکه رابطه بازیگر و جامعه یک رابطه دو طرفه است، ادامه می‌دهد: این رابطه هرگز نمی‌تواند یک‌طرفه باشد. البته اجباری نیست ولی حقیقت این است که بازیگران به هر حال با احساسات‌شان سر و کار دارند و خیلی طبیعی است که نسبت به مردم حساس و در مسائل اجتماعی کنارشان باشند.